

Stanovisko k interakci mezi právem v oblasti ochrany údajů a právem v oblasti hospodářské soutěže

Přijato dne 16. ledna 2025

Shrnutí

Podpora spolupráce mezi orgány pro ochranu osobních údajů a orgány pro hospodářskou soutěž může být užitečná pro ochranu jednotlivců a zvýšení jejich možnosti volby. S rozvojem obchodních modelů společností nabývají osobní údaje a pravidla pro jejich zpracování na důležitosti. Je proto nezbytné zvážit způsoby, jak podpořit soudržnost mezi samostatnými, ale vzájemně se ovlivňujícími oblastmi regulace, a to s ohledem na rizika plynoucí z jejich nesoudržného uplatňování na individuální a společenské úrovni. To bude vyžadovat lepší pochopení vztahu mezi pojmy, které používají právní předpisy v oblasti ochrany osobních údajů a v oblasti hospodářské soutěže, aby se posílila schopnost orgánů pro ochranu osobních údajů zohlednit ekonomický kontext a schopnost orgánů pro hospodářskou soutěž zahrnout potenciálně relevantní úvahy o ochraně osobních údajů do svých posouzení a rozhodnutí.

- V souladu s rozsudkem SDEU ve věci C-252/21 **je spolupráce mezi orgány pro ochranu osobních údajů a orgány pro hospodářskou soutěž v některých případech povinná, nikoliv dobrovolná.**
- Tvůrci politik **by si měli být vědomi možnosti, že regulační orgány a orgány příslušné k dohledu nad digitálním odvětvím budou muset v některých případech těsněji spolupracovat.**
- V současné době **se míra spolupráce mezi orgány v jednotlivých členských státech značně liší a není harmonizována právem Unie.**
- V rámci orgánů **by spolupráci s ostatními orgány dohledu mohla podpořit** interní opatření, jako je zřízení specializovaného týmu, který by koordinoval úkoly v oblasti spolupráce a fungoval jako **jednotné kontaktní místo pro ostatní orgány.**
- Aby byla zajištěna účinná spolupráce, měly by orgány **získat základní představu** o regulačním rámci, který používají příslušné protějšky, a seznámit se s ním.

Obsah

1	ÚVOD	4
2	PODPORA SPOLUPRÁCE A SBLIŽOVÁNÍ	4
2.1	Ochrana jednotlivců.....	4
2.2	Vývoj ochrany osobních údajů v souvislosti s rozvojem digitální ekonomiky	5
3	JAK SPOLU POJMY MOHOU SOUUISET	6
3.1	Ochrana jednotlivců a jejich rozhodování	6
3.2	Zákonnost 5.1 a): aplikování věci Meta v rámci GDPR	6
3.3	Příklad posílení ochrany osobních údajů	7
4	NAVAZOVÁNÍ NA SPOLUPRÁCI	8
4.1	Proč by měly orgány pro ochranu osobních údajů a orgány pro hospodářskou soutěž spolupracovat.....	8
4.2	Stávající modely spolupráce v členských státech EU.....	8
4.3	Způsoby zlepšení spolupráce	9
5	ZÁVĚR	10

Evropský sbor pro ochranu osobních údajů přijal následující stanovisko:

1 ÚVOD

1. Nedávné změny v právním prostředí přinášejí regulačním orgánům pro ochranu údajů řadu otázek na pomezí práva v oblasti ochrany osobních údajů a práva v oblasti hospodářské soutěže. Z rozhodnutí ve věci *Meta v. Bundeskartellamt*¹ vyplývá, že regulační cíle v oblasti ochrany osobních údajů a v oblasti hospodářské soutěže nelze vždy sledovat izolovaně. Namísto toho může být zapotřebí, aby regulační orgány spolupracovaly a koordinovaly svou činnost s cílem prozkoumat synergie a zapojit se do soudržných, účinných a doplňkových činností v oblasti prosazování práva. Z takové spolupráce mohou těžit jednotlivci, podniky i další subjekty: umožňuje různým regulačním orgánům co nejúčinněji a nejefektivněji chránit jednotlivce v EU a zajišťuje jednotný výklad a uplatňování právních norem.
2. Ačkoli se GDPR a právní předpisy v oblasti hospodářské soutěže mohou vztahovat na stejné subjekty a činnosti, jedná se o jasně odlišné oblasti práva, které jsou založeny na různých právních koncepcích a cílech a mají vlastní rámec pro prosazování. Zatímco cílem právních předpisů v oblasti ochrany osobních údajů je zaručit základní právo subjektů údajů na ochranu jejich osobních údajů, zejména proti nezákonnému, nekalému a neprůhlednému zpracování jejich osobních údajů², cílem práva v oblasti hospodářské soutěže je „chránit účinné fungování trhů“³. Proto je třeba provést analýzu, která by posoudila situace, kdy dochází k interakci mezi ochranou osobních údajů a hospodářské soutěže.
3. V tomto stanovisku EDPB předkládá stručnou analýzu této interakce a doporučení pro další rozvoj stávající spolupráce mezi regulačními orgány.

2 PODPORA SPOLUPRÁCE A SBLIŽOVÁNÍ

2.1 Ochrana jednotlivců

4. Právní předpisy EU v oblasti ochrany osobních údajů a v oblasti hospodářské soutěže představují jasně odlišné právní rámce a oblasti práva, které sledují různé cíle. Mají však řadu potenciálních společných rysů, jako je ochrana jednotlivců a jejich volby. Zatímco cílem politiky v oblasti ochrany osobních údajů je chránit jednotlivce před jakýmkoli nezákonným nebo nekalým zpracováním jejich osobních údajů, politika hospodářské soutěže má za cíl zaručit podmínky pro volnou a nenarušenou hospodářskou soutěž mezi společnostmi na příslušných trzích v zájmu spotřebitelů⁴, a to podporou inovací, rozmanitosti nabídky a atraktivních cen⁵. Tento cíl ochrany jednotlivců v jejich roli spotřebitelů v rámci práva v oblasti hospodářské soutěže se projevuje v zákazu kartelů a zneužívání dominantního

¹ Rozsudek ze dne 4. července 2023, *Meta Platforms a další* (C-252/21, EU:C:2023:537), v tomto stanovisku označovaný také jako „**rozsudek ve věci Bundeskartellamt**“.

² Viz čl. 8 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie (dále jen „Listina“) a čl. 16 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „SFEU“), které přiznávají každému právo na ochranu osobních údajů, které se jej týkají.

³ Evropská komise: Generální ředitelství pro hospodářskou soutěž, 2017, *EU competition policy in action: COMP in action* (Politika hospodářské soutěže EU v praxi: GR COMP v praxi), Úřad pro publikace Evropské unie. <https://data.europa.eu/doi/10.2763/897035>.

⁴ Viz články 101 a 102 SFEU.

⁵ Evropská komise: Generální ředitelství pro hospodářskou soutěž, 2024, *Protecting competition in a changing world: Evidence on the evolution of competition in the EU during the past 25 years* (Ochrana hospodářské soutěže v měnícím se světě: Důkazy o vývoji hospodářské soutěže v EU za posledních 25 let). Úřad pro publikace Evropské unie. <https://data.europa.eu/doi/10.2763/089949>.

postavení a v potírání protisoutěžních fúzí, které bez zásahu mohou vést k poškození spotřebitelů v podobě vyšších cen, menšího výběru nebo nižší kvality a inovací⁶.

5. Posílení vazby mezi ochranou osobních údajů a hospodářské soutěže může přispět k ochraně jednotlivců a dobrým životním podmínkám spotřebitelů tím, že posílí společné hledisko dodržování jejich základních práv a řádného fungování konkurenčních trhů.
6. Zdá se proto, že by bylo prospěšné posílit spolupráci mezi orgány pro ochranu údajů a orgány pro hospodářskou soutěž, zejména v případech, kdy dochází k jasnému průniku mezi uplatňováním práva v oblasti hospodářské soutěže a uplatňováním pravidel pro ochranu údajů. To by pomohlo identifikovat a řešit napětí, které by mohlo v určitých situacích vzniknout mezi oběma oblastmi práva. Zvýšená spolupráce mezi orgány by tak mohla umožnit zlepšení konzistentnosti a účinnosti jejich příslušných opatření, což by bylo ku prospěchu jak jednotlivců, tak subjektů, které musí splňovat právní požadavky obou oblastí.

2.2 Vývoj ochrany osobních údajů v souvislosti s rozvojem digitální ekonomiky

7. V digitální ekonomice se osobní údaje staly základem mnoha obchodních modelů. V důsledku toho se ochrana údajů stala v některých případech důležitým parametrem hospodářské soutěže⁷. Cílem práva EU v oblasti ochrany údajů je zároveň zabránit nezákonnému a nespravedlivému zpracovávání osobních údajů, a to i v případě nerovnováhy sil mezi správcí údajů a jednotlivci, jejichž osobní údaje jsou shromažďovány.
8. Ve svém novém sdělení o vymezení relevantního trhu⁸ Komise uznává, že při vymezování relevantního trhu může být ochrana soukromí a osobních údajů poskytovaná spotřebitelům jedním z parametrů hospodářské soutěže, které je třeba zvážit⁹. Jinými slovy, soukromí je považováno za jeden z parametrů zejména „při posuzování digitálních a technologických fúzí“¹⁰.
9. Konkurenční trh může být rozhodujícím usnadňujícím faktorem při vytváření podmínek pro řešení, která jsou příznivá pro ochranu soukromí¹¹. Jinými slovy, pokud má spotřebitel na trhu různé možnosti, může to podpořit minimalizaci množství shromažďovaných osobních údajů nebo zabránit masivnímu

⁶ Například článek 102 SFEU stanoví, že zneužití dominantního postavení spočívá v „omezování výroby, odbytu nebo technického vývoje na úkor spotřebitelů“.

⁷ Viz také, Evropská komise, [Competition policy brief, April 2024, Non-Price Competition: EU Merger Control Framework and Case Practice \(Stručný přehled politiky hospodářské soutěže, duben 2024, Necenová soutěž: Rámec EU pro kontrolu fúzí a soudní praxe\), vydání 1, s. 4](#). V bodě 51 rozsudku ve věci C-252/21 se uvádí, že „přístup k osobním údajům a možnost zpracování těchto údajů se staly významným parametrem hospodářské soutěže mezi podniky v digitální ekonomice. Vyloučením pravidel v oblasti ochrany osobních údajů z právního rámce, který musí orgány pro hospodářskou soutěž zohlednit při posuzování, zda došlo ke zneužití dominantního postavení, by tudíž byla ignorována realita tohoto hospodářského vývoje a mohla by být ohrožena účinnost práva hospodářské soutěže v rámci Unie.“

⁸ Evropská komise, 2024, Sdělení Komise – Sdělení Komise o vymezení relevantního trhu pro účely práva Unie v oblasti hospodářské soutěže, Úř. věst. C 1645, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/1645/oj>.

⁹ [Evropská komise, 22. února 2024, sdělení Komise o vymezení relevantního trhu pro účely práva Unie v oblasti hospodářské soutěže, Úř. věst. C/2024/1645, bod 13](#).

¹⁰ V souvislosti s necenovou soutěží, viz [Evropská komise, Competition policy brief, April 2024, Non-Price Competition: EU Merger Control Framework and Case Practice, \(Stručný přehled politiky hospodářské soutěže, duben 2024, Necenová soutěž: Rámec EU pro kontrolu fúzí a soudní praxe\) vydání 1, oddíl 1.3, s. 5](#).

¹¹ [Evropská komise, 20. prosince 2020, pracovní dokument útvarů Komise – Zpráva o posouzení dopadů připojená k návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady o spravedlivých trzích otevřených hospodářské soutěži v digitálním odvětví \(akt o digitálních trzích\), body 65–66](#).

kombinování a používání osobních údajů z různých zdrojů, které poškozuje uživatele¹². Možný je také opačný postup. To je případ vylučovacích strategií, které omezují počet hráčů na trhu, a mohou tak uměle ovlivnit počet řešení, jež jsou příznivější pro ochranu soukromí. Nedostatek komerčních alternativ může vést uživatele k tomu, že se rozhodnou pro produkty, které soukromí chrání méně.

10. V digitálním odvětví může chování společností v dominantním postavení vyvolat otázky ohledně úlohy zpracování osobních údajů při posilování a využívání tohoto postavení. Na výhody plynoucí z kombinace a křížového využívání osobních údajů z různých zdrojů ze strany „strážců“ na digitálních trzích a na rizika, která takové výhody představují pro spravedlnost a konkurenceschopnost těchto trhů, upozorňují zákazy v čl. 5 odst. 2 nařízení o digitálních trzích¹³.

3 JAK SPOLU POJMY MOHOU SOUVISET

3.1 Ochrana jednotlivců a jejich rozhodování

11. V rozsudku ve věci Bundeskartellamt SDEU objasnil roli dominantního postavení v souvislosti s platností souhlasu podle GDPR. Dominantní postavení jako takové systematicky neznamená, že souhlas je neplatný¹⁴. Nicméně k zajištění platnosti souhlasu¹⁵ jsou nezbytné určité podmínky, protože dominantní postavení může ovlivnit „svobodu volby tohoto uživatele, který nemusí být schopen odmítnout nebo odvolat svůj souhlas, aniž by byl poškozen“¹⁶, a „může způsobit zjevnou nerovnováhu (...) mezi subjektem údajů a správcem“¹⁷.
12. Například „v případě zjevné nerovnováhy moci lze souhlas použít pouze za ‚výjimečných okolností‘ a v případě, že správce může v souladu se zásadou odpovědnosti prokázat, že pokud subjekt údajů souhlas neudělí, nemá to pro něj ‚vůbec žádné nepříznivé důsledky‘, zejména pokud je subjektům údajů nabídnuta alternativa, která nemá žádný negativní dopad“¹⁸, včetně možnosti diskriminace nebo sociálního vyloučení, zejména v případech, kdy digitální služby hrají významnou roli nebo jsou rozhodující pro účast jednotlivců na společenském životě nebo pro jejich přístup k profesním sítím, a to tím spíše, pokud dochází k tzv. „uzamčení“ nebo k síťovému účinku¹⁹. Dominantní postavení by proto mohlo být užitečné pro určení, kdy by správce údajů mohl mít dopad na uživatele. Tento pojem však sám o sobě nestačí k posouzení platnosti souhlasu podle GDPR, ale je užitečný při širším posuzování nerovnováhy moci podle GDPR. Kromě toho správce nemusí mít „dominantní postavení“ ve smyslu článku 102 SFEU, aby jeho pozice na trhu byla považována za relevantní z hlediska uplatnění GDPR²⁰.

3.2 Zákonost 5.1 a): aplikování věci Meta v rámci GDPR

¹² OECD, 13. června 2024, The intersection between competition and data privacy – Background Note (Průsečík mezi hospodářskou soutěží a ochranou osobních údajů – informační poznámka), body 39, 47 a 57, s. 11.

¹³ [Nařízení Evropského parlamentu a Rady \(EU\) 2022/1925 ze dne 14. září 2022 o spravedlivých trzích otevřených hospodářské soutěži v digitálním odvětví a o změně směrnic \(EU\) 2019/1937 a \(EU\) 2020/1828 \(nařízení o digitálních trzích\)](#).

¹⁴ Rozsudek ve věci Bundeskartellamt, bod 154.

¹⁵ [EDPB, 17. dubna 2024, Stanovisko 08/2024 k platnému souhlasu v souvislosti s modely „souhlas nebo platba“ zavedenými velkými online platformami](#).

¹⁶ Rozsudek ve věci Bundeskartellamt, bod 148, s odkazem na 42. bod odůvodnění GDPR.

¹⁷ Tamtéž, bod 149, s odkazem na 43. bod odůvodnění a čl. 7 odst. 4 GDPR.

¹⁸ [EDPB, 17. dubna 2024, Stanovisko 08/2024 k platnému souhlasu v souvislosti s modely „souhlas nebo platba“ zavedenými velkými online platformami](#)), bod 79, s. 21.

¹⁹ [Tamtéž, body 182 a 39](#).

²⁰ Tamtéž, body 103 až 105.

13. SDEU ve svém rozsudku rozhodl, že pokud orgány pro hospodářskou soutěž posuzují, zda podnik nezneužívá svého dominantního postavení ve smyslu článku 102 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), mohou s výhradou dodržení svých povinností loajální spolupráce s orgány dozoru nad ochranou údajů posoudit, zda všeobecné podmínky použití podniků týkající se zpracování osobních údajů a jejich provádění nejsou v souladu s GDPR, pokud je to nezbytné pro zjištění existence takového zneužití²¹. Posouzení orgánů pro hospodářskou soutěž ohledně souladu všeobecných podmínek používání s GDPR pro účely článku 102 SFEU však nemůže nahradit posouzení příslušného orgánu pro ochranu osobních údajů²², zejména vedoucího dozorového úřadu v případě přeshraničního zpracování v rámci Evropské unie²³. Na základě čl. 4 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii (SEU) měl SDEU za to, že všechny zúčastněné vnitrostátní orgány jsou vázány povinností loajální spolupráce a že orgány pro hospodářskou soutěž jsou povinny vést konzultace a spolupracovat s orgány pro ochranu údajů, pokud jsou při výkonu svých pravomocí vyzvány, aby přezkoumaly, zda je jednání podniku v souladu s ustanoveními GDPR²⁴. V souladu s rozsudkem SDEU je proto spolupráce mezi regulačními orgány v některých případech povinná, nikoliv dobrovolná. Podle ustálené judikatury Soudního dvora zásada loajální spolupráce zakotvená v čl. 4 odst. 3 SEU znamená, že v oblastech regulace, na které se vztahuje právo EU, si Evropská unie a členské státy, včetně jejich správních orgánů, musí při plnění úkolů vyplývajících ze Smluv navzájem pomáhat²⁵. Členské státy musí zejména přijmout veškerá vhodná opatření k plnění svých povinností vyplývajících z práva EU a zdržet se přijímání jakýchkoli opatření, která by mohla ohrozit dosažení cílů práva EU²⁶.
14. Rozsudek Soudního dvora EU je důležitým podnětem pro orgány, aby zefektivnily svou spolupráci a dohodly se na praktických způsobech vzájemných konzultací.

3.3 Příklad posílení ochrany osobních údajů

15. V návaznosti na zkušenosti například s digitálním informačním střediskem zřízeným evropským inspektorem ochrany údajů a jeho prvními stanovisky o potřebě soudržného prosazování²⁷ zveřejnil evropský inspektor ochrany údajů v roce 2020 prohlášení²⁸ o dopadech fúzí na ochranu soukromí, které upozorňuje na riziko dalšího spojování a hromadění citlivých osobních údajů velkou technologickou společnostmi. EDPB připomíná, že „v případě návrhu významné fúze je vždy nutné posoudit dlouhodobé důsledky pro ochranu hospodářských práv, práv na ochranu osobních údajů a práv spotřebitelů“²⁹. Dále uvádí, že „dopady, které by tato fúze mohla mít pro ochranu osobních údajů v Evropském

²¹ Rozsudek ve věci Bundeskartellamt, bod 62.

²² Článek 55 GDPR.

²³ Vedoucím dozorovým úřadem je podle článku 56 GDPR dozorový úřad pro hlavní nebo jedinou provozovnu správce zpracovatele příslušný k tomu, aby jednal jako vedoucí dozorový úřad v případě přeshraničního zpracování prováděného tímto správcem či zpracovatelem v souladu s postupem stanoveným v článku 60.

²⁴ Rozsudek ve věci Bundeskartellamt, body 54, 58 a 59.

²⁵ Tamtéž, bod 53 a čl. 4 odst. 3 SEU

²⁶ Viz v tomto smyslu: rozsudek ze dne 7. listopadu 2013, UPC Nederland (C-518/11, EU:C:2013:709), bod 59, a rozsudek ze dne 1. srpna 2022, Sea Watch (C-14/21 a C-15/21, EU:C:2022:604), bod 156.

²⁷ Stanovisko EIOÚ k soukromí a konkurenceschopnosti v éře dat velkého objemu, https://www.edps.europa.eu/sites/default/files/publication/14-03-26_competition_law_big_data_en.pdf; Stanovisko EIOÚ k soudržnému prosazování základních práv v éře dat velkého objemu, https://www.edps.europa.eu/sites/default/files/publication/16-09-23_bigdata_opinion_en.pdf

²⁸ [EDPB, 19. února 2020, prohlášení o dopadech fúzí na ochranu soukromí.](#)

²⁹ [Tamtéž.](#)

hospodářském prostoru“, posoudí EDPB³⁰. Při posuzování fúzí by proto měla být v případě potřeby pečlivě zvážena ochrana soukromí a osobních údajů³¹.

16. Vzhledem k možnému dopadu ochrany osobních údajů v EU na posuzování fúzí by zvýšená spolupráce mezi orgány pro hospodářskou soutěž a orgány pro ochranu osobních údajů, a to i na úrovni EU, mohla regulačním orgánům pomoci lépe se informovat o možných problémech s osobními údaji.

4 NAVAZOVÁNÍ NA SPOLUPRÁCI

4.1 Proč by měly orgány pro ochranu osobních údajů a orgány pro hospodářskou soutěž spolupracovat

17. EDPB zkoumal otázku spolupráce mezi orgány, např. vyslechnutím odborníků v této oblasti a zahájením průzkumu, jehož cílem bylo zjistit, jak různé orgány vzájemně spolupracují.
18. Na základě toho získal EDPB následující poznatky: dobrá spolupráce mezi orgány podporuje soudržnost a synergie mezi rozhodnutími přijatými v oblasti hospodářské soutěže a ochrany osobních údajů. Z toho mají prospěch nejen jednotlivci, ale i podniky, protože lépe chápou, jak se uplatňují regulační rámce.
19. S vývojem právních předpisů a judikatury v obou právních oblastech se navíc potřeba spolupráce mezi příslušnými orgány může ještě zvýšit.

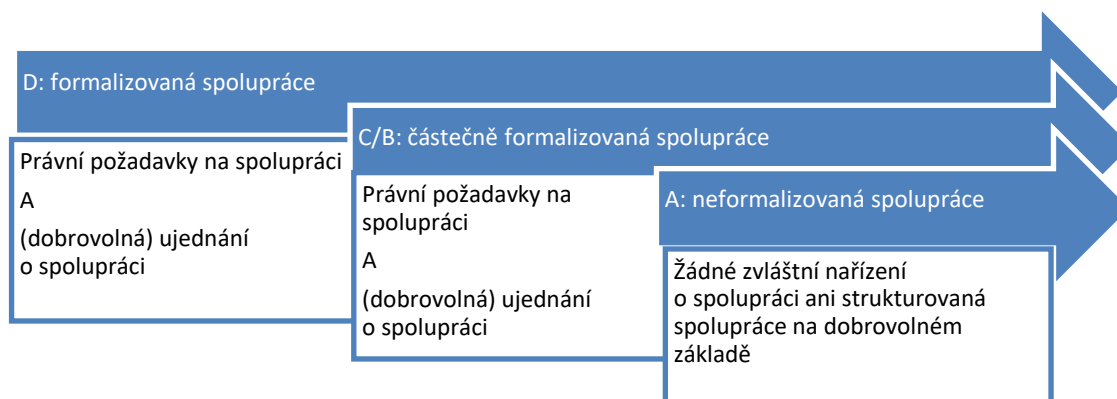
4.2 Stávající modely spolupráce v členských státech EU

20. V současné době se míra spolupráce mezi orgány, která závisí jak na právním rámci, tak na dalších prvcích, jako je míra vzájemné důvěry mezi orgány, v jednotlivých členských státech značně liší a není právem EU harmonizována. V září 2023 provedl EDPB analýzu stávajících modelů spolupráce v členských státech EU. Na základě míry formalizace spolupráce se rýsuje následující obrázek:
 - A. V některých členských státech neexistuje žádné zvláštní právní ustanovení, které by nařizovalo nebo umožňovalo spolupráci mezi orgány pro ochranu osobních údajů a orgány pro hospodářskou soutěž, ani pravidelná a strukturovaná spolupráce na dobrovolném základě. Spolupráce probíhá neformálně prostřednictvím konzultací *ad hoc*, např. v rámci správních řízení či odvětvových šetření nebo příležitostných společných projektů v oblastech překrývajících se regulačními pravomocí nebo při přípravě politických dokumentů.
 - B. Spolupráce může probíhat i bez zvláštního právního základu ve vnitrostátním právu prostřednictvím ujednání o pravidelné, koordinované a strukturované spolupráci. Ta mohou být stanovena ve společně vypracovaných protokolech o spolupráci, společných prohlášeních nebo memorandech o porozumění. Taková ujednání, která nemusí být nutně právně závazná, podrobně popisují způsoby, jako jsou společné semináře, školení, akce, pravidelná setkání a sdílení osvědčených postupů.

³⁰ [Tamtéž.](#)

³¹ Viz také Evropská komise, Competition policy brief, duben 2024, Non-Price Competition: EU Merger Control Framework and Case Practice (Stručný přehled politiky hospodářské soutěže, duben 2024, Necenová soutěž: Rámec EU pro kontrolu fúzí a soudní praxe), vydání 1, s. 5.

- C. V některých členských státech existují výslovné právní požadavky, které upravují spolupráci. Konkrétní forma spolupráce se liší v závislosti na konkrétním případě. Výstupem tohoto typu spolupráce jsou obvykle stanoviska k případům na žádost jiného orgánu.
- D. Nejvyšší úroveň formalizované nebo strukturované spolupráce je v členských státech, kde existují právní požadavky i praktická opatření pro spolupráci mezi orgány.

21. I minimální úroveň formalizované spolupráce umožňuje orgánům spolupracovat prostřednictvím příležitostných kontaktů v konkrétních otázkách. Za určitých okolností mohou nastat případy, kdy jsou tyto orgány povinny spolupracovat na základě zásady loajální spolupráce.

4.3 Způsoby zlepšení spolupráce

22. Může se ukázat jako přínosné, že se orgány od sebe navzájem učí, identifikují záležitosti společného zájmu a možné oblasti vzájemného působení bez ohledu na konzultace *ad hoc*, minimalizují překážky spolupráce a společně vypracovávají strategické akce. Za tímto účelem by mohly být v **rámcích spolupráce**, např. ve správních dohodách, společných prohlášeních nebo memorandech o porozumění, dohodnuty semináře, neformální nebo pravidelná setkání či zvláštní odborné pracovní skupiny. Tyto nástroje mohou rovněž stanovit klíčové zásady, metody a pravidla spolupráce mezi orgány (např. pokud jde o formu komunikace, lhůty, které je třeba dodržet pro odpovědi – včetně příslušných námitek, společné pokyny, politická doporučení atd.), jakož i zohlednění rozhodnutí a sankcí, které byly dříve vydány jednotlivými orgány. Tyto dohody mohou také upravovat, kolik informací se sdílí, co se může vyměňovat (např. osobní údaje) a jaká míra koordinace v dané oblasti se mezi dotčenými orgány očekává.
23. S ohledem na ústavní a správní rámec v příslušném členském státě **by si měli být vnitrostátní zákonodárci a/nebo vláda rovněž vědomi potřeby užší spolupráce regulačních orgánů a subjektů v digitálním odvětví**. To by mohlo být důležité také proto, aby se zajistilo, že orgány budou mít k dispozici potřebné nástroje a zdroje, aby mohly účinně spolupracovat, a aby se řešily právní požadavky, které mohou orgánům bránit ve sdílení informací, a tím i v účinné spolupráci během vyšetřování.

24. V rámci orgánů by spolupráci s ostatními orgány dohledu mohla podpořit interní opatření, jako je zřízení specializovaného týmu, který by koordinoval úkoly v oblasti spolupráce a fungoval jako **jednotné kontaktní místo** pro ostatní orgány. Mohlo by se také ukázat jako užitečné, kdyby kontaktní místo pravidelně procházelo školením o příslušném právním prostředí a souvisejícím právním vývoji spolupráce obecně a účastnilo se příslušných pracovních skupin nebo sítí³². Kromě toho by orgány měly v zájmu zajištění účinné spolupráce **získat základní představu** o regulačním rámci, na který dohlíží jejich protějšky v jiné oblasti práva, a seznámit se s ním. Například před zahájením jednání s orgánem pro hospodářskou soutěž o konkrétní otázce by bylo pro orgány pro ochranu osobních údajů přínosné mít předběžnou obecnou představu o pojmu relevantní trh, o tom, zda určité subjekty na tomto trhu (trzích) zaujímají (nebo mohou zaujímat) dominantní postavení atd.
25. V některých situacích může být vhodnější nebo dokonce nezbytná **strukturovanější a pravidelnější forma spolupráce**, aby bylo zajištěno soudržné a účinné uplatňování různých právních předpisů EU (viz obrázek C a D výše). Nejúčinnějším způsobem, jak zajistit vzájemné konzultace ve správném rozsahu a ve vhodnou dobu, může být vypracování protokolů o spolupráci mezi různými příslušnými orgány v rámci povinnosti loajální spolupráce. To může rovněž pomoci zabránit případům dvojího postihu v případech, kdy se dva příslušné orgány rozhodnou uložit sankce stejnému subjektu za stejné jednání podle dvou nebo více různých právních rámců³³.
26. V neposlední řadě by se v rámci možností a v souladu s příslušným právním rámcem mohlo pokračovat ve společných odvětvových šetřeních a společných vyšetřováních, což by byla ještě silnější forma spolupráce mezi orgány.

5 ZÁVĚR

27. Podpora součinnosti mezi orgány pro ochranu osobních údajů a orgány pro hospodářskou soutěž může zlepšit schopnost obou režimů chránit subjekty údajů a uživatele. S rozvojem obchodních modelů společností nabývají osobní údaje a pravidla pro jejich zpracování na důležitosti. Je proto nezbytné zvážit způsoby, jak zvýšit soudržnost jednotlivých, ale vzájemně se ovlivňujících předpisů, s ohledem na dopady jejich nesoudržného uplatňování na individuální a společenské úrovni. To bude vyžadovat zejména lepší pochopení vztahu mezi pojmy, které používají právní předpisy v oblasti ochrany údajů a v oblasti hospodářské soutěže, aby se posílila schopnost orgánů pro ochranu osobních údajů zohlednit současný ekonomický kontext a schopnost orgánů pro hospodářskou soutěž zahrnout potenciálně relevantní úvahy o ochraně osobních údajů do svých posouzení a rozhodnutí.

³² Např.: pracovní skupina EDPB pro hospodářskou soutěž a spotřebitelské právo (EDPB's Taskforce on Competition and Consumer law, TF C&C), pracovní skupina pro digitální občany a spotřebitele při Světovém shromáždění pro ochranu soukromí (Global Privacy Assembly's Digital Citizen and Consumer Working Group, GPA DCCWG), výměny se sítí pro spolupráci v oblasti ochrany spotřebitele v rámci CPC-DPA. Přehled stávajících forem spolupráce EDPB naleznete zde: https://edpb.europa.eu/our-work-tools/support-cooperation-and-enforcement/international-cooperation-cooperation-other_en.

³³ Rozsudek Soudního dvora ze dne 22. března 2022, bpost SA v Autorité belge de la concurrence (C-117/20, EU:C:2022:202). Podle SDEU musí obě dotčené právní úpravy sledovat legitimní cíle obecného zájmu, aby došlo k platnému zdvojení řízení a sankcí podle odvětvových předpisů a práva hospodářské soutěže (bod 44). Kromě toho musí pro platnou duplicitu řízení a sankcí existovat „jasná a přesná pravidla umožňující stanovit, u kterých jednání a opomenutí může dojít k souběhu stíhání a sankcí, jakož i ke koordinaci mezi jednotlivými orgány, zda byl průběh obou řízení dostatečně koordinován a řízení byla vedena v blízké vzájemné časové návaznosti a zda sankce případně uložená v rámci řízení, které proběhlo dříve, byla zohledněna při posuzování druhé sankce“ (bod 51).

Za Evropský sbor pro ochranu osobních údajů
Předsedkyně

Anu Talus